

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kázáni od Triglavu“.

(Propovedovanje od Triglava.)

S tem nadpisom priobčili so „Narodni Listy“ z dne 4. t. m. uveden članek, ki je vsekako vreden da ga v glavnih točkah posnamemo. Članek slóve:

„Vladajoče politično vzdušje, kakor se kaže, tudi na Slovence ni brez vsega upliva. Tudi mej njimi, ki imajo v istini najmanj povoda, biti zadovoljni s svojim sedanjim stanjem, s svojo osodo, katerih obstanku mej vsemi Slovenci, niti nas Čehov ne izimši, preti največ nevarnosti vsled brezozirne napadajoče agitacije nemške — tudi mej njimi javljajo se glasovi, ki ne nameravajo nič drugega, nego pogasiti in udušiti vsako netilo, vsak iskrenejši pojav narodne ideje. Naj se okolu njih vrši, karkoli, naj se germanizacija širi dalje in dalje in naj se proti njej niti od zgoraj niti od spodaj ne stori niti najmanjšega, naj nenemški narodi kažejo svojo večjo virtuozičnost v potrpljenji in zatajevanji samega sebe, tako, da iz zgolj oportunitete že sami ne vedo, ali še obstojé, vse to jih ne moti. Oni trdé vedno svojo, da je vse izvrstno, kar in kakor se vrši; oni nimajo toliko odločnosti zastaviti svoje energično mnenje na mestu, kjer bi kaj izdalo, a odškodujejo se običajno nad svojimi rojaki, proti katerim so brezmerno „energični“ in pri tem kažejo občudovanja vredno gorečnost, ko gre za to, pokazati se v blesku in luči, da so mnogo boljši in sposobnejši, nego li „ostali“ ...

Pokazati se tacega „sposobnega Slovenca“ v zmislu vlade in nemške žurnalistike, čutil je pravo potrebo slovenski pisatelj Josip Stritar in spustil se je z ogromnim pogumom na slovenski šovinizem in povedal je svojim rojakom, čemu tega treba, da se mej njimi nabajajo taki, ki hočejo biti ponosni na svojo narodnost. Kaj bi se reklo o odraslem človeku, vpraša v svojih pismih ta čudni apostelj, ki bi na javnem trgu kozolce preobračal? A kaj dela drugega oni, ki pri vsakej priliki kliče: Jaz sem Slovenec, jaz ne prodam svojega narodnega ponosa, itd. (sledé nekateri stavki iz Stritarjevih pisem).

Našinec, čitajoč te vrste, katere so vladni in nemški časopisi z velikim zadostjenjem ponatisnili in zaradi katerih so h krati gospoda Stritarja proglasili „najbolj nadobudnim in najbolj nadarjenim vseh slovenskih pisateljev“, mora se le čuditi, kako čudne bolečine imajo nekateri naši pobratimi. Saj vidimo

velike, mnogobrojne kulturne narode, kateri uporabljajo vsako priliko, da vzbujajo v svojih članih samosvest in ponos narodni. To je njih najsilnejše orožje, s katerim vzdržujejo in širijo svojo narodnost. Mali, od vseh strani pogibelji razpostavljeni narod slovenski pa bi ne smel buditi v svojih članih zavednosti in ljubezni do svoje narodnosti in kako naj bi jo budil, nego li z vzbujanjem in gojenjem narodnega ponosa? In ko bi bilo res, kar gospod Stritar v svojem kozmopolitizmu trdi, da imajo le drugi srečnejši narodi, na pr. Nemci uzrok in torej pravico biti ponosni na svojo narodnost, a da ni ničesar, na kar bi Slovenci smeli biti ponosni, bi vendar taka izpoved nikdar ne smela priti iz ust plemenitega moža in zavednega narodnjaka. Kaj tacega je povsem podobno neodpušljivemu podkopavanju narodnih sil, kakor se je nekaj pri nas govorilo, da brez nemščine ne more biti nihče omikan. Nihče nema pravice, tako k lastnemu narodu govoriti. Večina ljudi je itak vedno k temu nagnjena, da išče svoje osobne koristi in zaradi tega je mej Slovenci, kakor mej nami, mnogo ljudi, ki v raznarodovanji vidijo svoj gmotni basek. Ne vzbujajte v teh ljudeh zavesti celokupnosti narodne, ne opominajte jih na njih domovinske dolžnosti, ne razlagajte jim, da Nemec ne sme imeti večjih pravic, nego Slovan, temveč začnite jim deklamovati, da nemajo ničesar, na kar bi smeli biti ponosni, da so prosjaki, in videli boste, h kakemu koncu vas to pripelje. V dobi največjega robstva, najhujšega ponemčevanja in najgroznejše otrplosti narodnega duha, se v nas nikdo ni predrnil s takimi nauki stopiti pred narod in mi le z bolestjo čitamo, da je kaj tacega mej Slovenci sedaj možno. Pred 50 leti smo mi Čehi bili ravno ondu, kjer danes Slovenci, imeli tudi nesmo ničesar, literatura naša bila je v začetku, šole in uradi nemški, a vendar tucih nazorov o narodnem ponosu, kakeršne ima gosp. Stritar, nikdo mej nami ni izrekel.

Ni ga nobenega naroda, katerega se je dotaknila evropska kultura, da bi bil tako ubožen, da bi njega sinovi ne mogli ponosni biti nanj in da bi morali biti zadovoljni z ulogo prosjakov v družbi človeški. Zlasti pa, če je to narod slovanski! Če g. Stritar ničesar ne ve, na kar bi kot Slovenec moral biti ponosen, mu to povemo mi. Njegov narod prestal je mučeniško dobo mnogo stoletij prej, nego narod naš, in pokazal pri tem čudovito žilavost in vztrajnost. S

tem izpolnil je častne svoje zgodovine ulogo, postal je zaslužni član velikega plemena slovanskega, katerega pokrajine se raztezajo od morja do morja, in katerega bodočnost še le pride.

Pripadati tacemu plemenu, broječemu 100 milijonov duš, govoriti jezik, s katerega pomočjo lahko govoriš z ljudmi, ko bi šel 100 milj daleč proti vzhodu, ali proti jugu, to vse naj bi ne bil nikak razlog samosvesti in narodnega ponosa? A tudi narod več ali manj od drugih narodov odločen ima pravico do narodnega ponosa, ako redno spolnuje dolžnost do samega sebe, ako v svojih malih razmerah uživa vse, čemur mu treba, da vzdržuje in zagotovi svoj obstanek.

To velja tako o narodu, kakor o posamičnem človeku in ker nihče nema pravice očitati Slovence, da te dolžnosti do samega sebe ne spolnujejo, zategadelj tudi nema pravice smešiti njih narodni ponos in imenovati ga prosjaškega.

Tako „Narodni Listy“, ki se potem koncem članka obračajo do „Bohemie“, ki je tudi s Stritarjevimi pismi se okoristila in je porabila za jako priročno orožje.

Slavnost v Mozirji.

(Dalje.)

Slavnostni govor g. dra. Vošnjaka.

„Dragi rojaki in rojakinje! Prišel je slavnostni dan in prihiteli smo Slovenci iz vseh krajev razkosane naše domovine, počastili so nas tudi mili bratje s Hrvatskega, da skupaj proslavimo narodni praznik, najlepši in najimenitnejši dan Savinjske doline in starodavnega Mozirskega trga. „Savinjski Sokol“, najmlajši mej svojimi brati, pa čvrst in krepak, da se sme ponosno kazati pred svetom, povabil nas je v goste, da smo priče njegove poroke in njegove prisege ter z njegovim veseljem združimo svojo srčno radost.

V trdem boji življenja, tem tršem za nas Slovence, ker se moramo še vedno boriti za najdražje narodne svetinje in svoje moči trošiti za stvari, katere bi v pravični državi morale biti jednako zagotovljene vsacemu narodu, — v tem neprestanem boju in trudu so le redke ure počitka in oddiha in še redkejši trenotki pravega, neskajljenega veselja. Kadar pridni kmetovalec hodi ob nedeljah po polji in vidi žita polne klase, na sadnem drevju obilo ovočja, v vinogradu trto z grozdem obloženo, po-

tal; kako da še nesem razbil čela! Ko bi ti cele tedne moral hoditi v meniške obleki, bi tudi za premeno rad oblekel žensko letno oblačilo.

— Rajši bi se dal usmrtiti! — rekel je Serebrjani.

— Kaj? — rekel je posmehljivo Basmanov in pogledal je zlobno kneza, potem je pa nadaljeval z zaupljivim obrazom: — Ali ti misliš, Nikita Romanovič, da se meni dobro zdi, da me po carjevi milosti že ne kličejo več za Teodora, a za Teodoro? Pa ko bi že imel kak dobiček od tega! A ves dobiček ima samo on, jaz pa le sramoto! Ko sem nedavno šel mimo Dorogomilske svobode, so tam zbrani mužiki name s prstom kazali, nekdo je še celo zakričal iz tolpe: „Tam le gre carska Teodora!“ Jaz sem planil na nje, pa so se razkropili. Prišel sem k carju, in rečem mu: — Prepovej Dorogomilcem zmerjati tvojega hlapca, lej nekdo mi rekel je Teodora. „A kdo ti je tako rekel?“ — Ko bi ga poznal, ne bil bi se prišel pritoževati tebi, sam bi ga zaklal. „Nu, rekel je, pojdi pa vzemi iz mojih zakladnic sto soboljevih kož za dušegrejko“. — Čemu

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXVII. Poglavlje.

Basmanov.

(Dalje.)

— Poslušaj, — zaklical je Basmanov, prijemši ga za kaftan, — ko bi kdo drugi tako govoril o meni, Bog ve, da ne bi mu odpustil, a s teboj se ne maram prepirati, kajti ti dobro sečeš Tatarje!

— Tudi ti, — rekel je dobrodušno Serebrjani, ustaviši se v ubodu, in spomnivši se, kako se je bojeval Basmanov, — tudi ti si jih sekal, nič slabši, kakor jaz. Kaj se sedaj zopet vedeš, kakor kaka baba!

Obraz Serebrjanega postal je zopet miren.

— Ne jezi se, knez! Saj nesem bil vedno tak, pa v slobodi, sam veš, se človek vsega nauči, ne da bi sam hotel!

— Gleji Teodor Aleksejevič! Kadar sediš na konji s sabljo v roki, srce veselja poskakuje vsakemu, kdor te gleda. Svojo hrabrost si pokazal danes, kako veselo te je bilo gledati. Popusti svoje babje navade, ostrizi lase, kakor Bog veli, pojdi za pokoro na božjo pot v Kijev ali v Solovko, in vrni se v Moskvo, kakor kristjan.

— Nu, ne jezi se, ne jezi se, Nikita Romanovič! Usedi se semkaj, obeduj z menoj, kajti jaz nesem tak pes, so še hujši od mene; pa tudi vse to ni res, kar o meni govoriš; vsakej govorič ne verjamim. Jaz sam včasih iz nevolje obrekujem samega sebe. Serebrjani se je razveselil, da more objasniti Basmanovljevo obnašanje od boljše strani.

— Tedaj to ni res, — hitel je vprašati, — da si ti v ženski letnej obleki plesal?

— Kaj že vedno govoriš o tej ženski letnej obleki! Ali sem jo jaz mari oblačil po svoji lastnej volji? Ali ti ne poznaš carja? Mari se hočem prištevati k svetnikom, ali kaj? Saj v slobodi, njemu na ljubo, še nobene jutranje molitve nesem prospal; vsako sredo in saboto naredim po sto poklonov do

zabi teško delo, s katerim mora zemlji odvzeti njene darove; oko in srce se mu razvedri in mirneje gleda v prihodnost. Tako tudi mi, ki se poganjamo za duševni in gmotni napredek svojega ljubljene naroda, srkamo nov pogum, ko gledamo pri narodnih slavnostih zbrane tisoče naroda iz vseh stanov, od vseh strani, katerim vsem iz oči sije ljubezen do svojega naroda in iz navdušenih prs doni tisočerni klic: Slovenci smo! Slovenci so bili naši pradedje! Slovenci bodo ostali naši potomci, svobodni gospodarji na slovenski zemlji!

V tako slovesnem trenutku človek rad obrača svoje oko v preteklo čase, da primerja preteklost s sedanjostjo, da presoja, ali in v koliko se je narodovo stanje na bolje obrnilo in spoznava, kje in kaj je še treba storiti, da svoj narod privedemo do jednake stopinje z drugimi narodi, katerim je bila usoda milejša in pogoji za razvoj ugodnejši.

Ko so Slovenci pred petnajststo leti zasedli te dežele, našli so jih neobdelane, močvirne, z gozdi in grmovjem pokrite. Slovenci so v času, ko nemški sosedje še za plug neso znali in se živeli največ od lova, gozde krčili, zemljo orali, žito pridelovali, sadno drevje sadili, vinsko trto gojili. Bili so kulturni, poljedeljski narod, svobodni lastniki svoje zemlje, izvolivši si sami svoje starešine in kneze. Še stoji na Gospesvetem polju na Koroškem knežji stol, pred katerega je moral stopiti izvoljeni knez v kmetski obleki s kmetskim klobukom na glavi, da se je uklanjal slovenskemu kmetu na stolu sedečemu in njemu prisezal, da bode vselej branil pravico in bode zaščita udovam in sirotam. Spomin na slavne pradede naj ohrabri koroške Slovence v obrambi svoje narodnosti!

Slovenci so bili, kakor vsak poljedeljski narod, mirni, malo vajeni v orožju; veselivi se svoje rodne bogate zemlje, neso hrepenele po tuji. Pridrvti pa so se otoroženi tuji, da bi želi, kjer neso sejali in uživali sad, katerega je pridna slovenska roka bila pridelala. Odslej je temna in tužna naša zgodovina. Sužno ljudstvo delalo je v potu svojega obraza, plod njegovega truda in dela pa je uživala tuja gospoda. Slovenec pod težkim jarmom ihteč, sanjal je na svojem priprostem domu o nekdanji svobodi, o srečnejši bodočnosti pa se še sanjati ni upal. V tej žalostnej dobi so Slovincem jedini duhovniki bili učitelji in ko so se začetkom tega stoletja vzbujali narodi, so Slovincem v duhovnikih navstali prvi buditelji narodne ideje. Štajerskim Slovincem je nepozabljivi vladika Anton Martin Slomšek razkril bogate zaklade slovenskega jezika in vzbujal svoje duhovne brate k delu na literarnem in šolskem polju.

Tačas sta se tudi v tej prekrasni dolini oglašala dva pevca, katera sta s svojimi priprostimi, pa v srce segajočimi pesnimi v narodu skrito iskrico rodoljubja vspihnola do živega plamena. Lipold in Orožen že zdavno počivata v hladnem grobu, njihove pesni pa se še danes glasé z ust hvaleznega naroda. Od tistega časa postala je Zgornja Savinjska dolina nepremagljiva trdnjava slovenske narodnosti in ko so avstrijski narodi bili poklicani k ustavnemu sodelovanju, neso se Savinjski Slovenci nikdar dali omajati, vselej so stali na braniku za svojo narodnost, bili so naša stara narodna garda, okolo katere se je zbiralo vedno več in več zavednih, neomahljivih bojujnikov, vsem Slovincem v spodbujajo

vsem Slovincem v čast. Zato se danes veseli vsa Slovenija, veselé se naši hrvatski in srbski bratje, veseli se vse Slovanstvo z nami, ki praznujemo Savinjskih Sokolov najkrasnejši dan.

Zastava plapolajoča pred nami v čistem zraku, — belo-modro-rudeča — nas opominja, da naj bode naše delovanje za narod čisto, neomadeževano, nesebično; naša ljubezen do naroda neskončna, kakor sinje nebo, ki se nad nami razpenja in plamteča, kakor žareči ogenj, pripravljena preliti svojo srčno kri za narod in domovino.

Na zastavi blišči se zlata črka S, znamenje Savinjskega Sokola, pa ta zlata S ima še trojni pomen. On nam prvič kliče: „Svoji k svojim! Združimo se! Zjedini se! in nikdar več nas ne bode tlačila tujčeva pet in ne jedne pedi slovenske zemlje ne bomo več izgubili! Kar smo dosegli Slovenci, pridobili smo si z lastnimi močmi; sami smo si položili temelj duševnega napredka, sami smo morali skrbeti za boljšo podlogo gmotnemu stanju. Bralna, gospodarska, sadjarska, hmeljarska, posojilna društva ustvarjali smo si sami po gaslu: Svoji k svojim! Zraven napora za idealne, a vsacemu narodu, kateri si hoče ohraniti svojo narodno osobnost, glavne in životne namene, trudili smo se za gmotni napredek in — Večnemu bodi hvala! — na obojo stran s povoljnim uspehom.

In še drug pomen ima zlata S — Sloga! Složnim nam je biti, složnim nam Slovincem v stremljenju do visocega cilja, katerega smo si postavili, zjediniti vse umetno ločene člane našega naroda v jedno krepko celoto; složnim z našimi najbližnjimi hrvatskimi brati, na kojih pomoč se zanašamo in naslanjamo. Ko je slavni pesnik Šenoa pri Bleiweisovi svečanosti nazdravil Slovincem, izpregovoril je te imenitne besede: „Kaj loči Slovence od Hrvatov? Mari Kolpa in Sotla? Voľa se da preskočiti. Hrvati in Slovenci pa so sinovi jednega rodü in kri ni voda.“ Tudi danes kličemo: Hrvatje in Slovenci smo jeden narod in kakor smo se skozi stoletja skupaj borili proti navalu turške divjosti, tako moramo i danes skupaj razvijati svojo kulturo v jugoslovanskem duhu. V složnem skupnem delovanju postavili si bomo nerušni svetli bram svoje narodnosti in tačas zasvetil se nam bode zlata S v najlepšo pohvalo, v našo slavo!

In zdaj se do Vas obrnem, hrabri Savinjski Sokoli, vrli sinovi svojih za narodnost gorečih očetov. Prisegali ste na svojo zastavo, branili boste vselej njeno čast. Kakor se vojak bojuje za svoj prapor do zadnje kaplje krvi, tako tudi Vi, Sokoli, nikdar ne boste dopuščali, osramotiti zastave, katera zdaj neomadeževana pred Vami vibrä, Vam in nam v čast in veselje. Kakor sokol nad zastavo razpenja svoje peroti proti nebu, tako naj Savinjski Sokol širi in vsplamti mej narodom narodno zavest, narodni ponos in dejansko rodoljubje. Bog pa naj blagoslovi Vaše početje! Slava Savinjskemu Sokolu!“

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. junija.

Volitve za štajerski deželni zbor so razpisane za kmetske občine na 15. julija, za mesta in trge na 17. julija in za veleposestvo na 19. julija.

Brnsko mesto je podelilo na predlog župana Winterholler-ja odstopivšemu moravskemu deželnemu

glavarju, baronu Adalbertu Widmannu u, častno meščanstvo.

Hrvatski sabor se je sešel včeraj. Kraljevi reskript, ki se je prečital v začetku včerajšnje seje, opominja k zmernosti in k mirnemu delu. Ban je bil pri prihodu iz burmi živio-klici pozdravljen in tudi mej čitanjem kraljevega reskripta so živio-klici doneli. Ko je podpredsednik Horvat še naznanil, katero gradivo je došlo, se je seja sklenila.

Na Ogerskem se pri voilnih agitacijah izgredi vedno množe, in to vladi že napravljaja skrbi. Sklenila je zato storiti energične korake, da se vsaj malo preprečijo taki dogodki, ter se je obrnila na vojaška poveljništva za vojaško pomoč. Saj je pa že tudi skrajni čas, kaj storiti proti tem izgredom. Tako je v Koložu pri voilnih shodih v binkoštno praznike bila prava bitka, kamenje letelo je vse križem, samo čuditi se je, da ni noben ubit, težko ranjenih je pa silno mnogo oseb, mej njimi mnogo vseučilišnih profesorjev, advokatov. Vseh ranjenih je blizu 40. Bitve se neso udeležili samo možki, ampak tudi ženske so se junaški mešale v boj. Župan je le z begom otel si življenje. V Nemtiskem okraji je bilo tudi pri voilnem shodu več oseb ranjenih. Tam se ni metalo samo kamenja, ampak bojevalo se je z noži in revolverji. V Gyergyó-Szent Miklósu so bili tudi neredi da jih je žandarmerija morala miriti; 18 oseb je bilo ranjenih, štirje so še isti dan umrli za ranami.

Vnanje države.

V sredo so bile volitve za one poslance, katere je zavrgla srbska skupščina in so povsod bili izvoljeni naprednjaki razen v Loznici, od koder še ni nobenega poročila. Celo v Niši in v Topliškem okraji, kjer so dozdej bili izvoljeni vselej radikalci, zmagali so naprednjaki. S kako silo je vlada pritiskala še ne vemo, ker srbska vlada že skrbi, da se take stvari manj, ko je mogoče, razglasé. — Skupščina je vsprejela občinski zakon z malimi spremenami.

V italijanskej zbornici je Camporeale v sredo interpeloval ministra vnanjih zadev, je li res, da se v Maroki pripravljajo dogodki, ki hoté spremeniti politični položaj dežele. — Četudi imajo v zbornici komisiji, privrženci železniške konvencije večino, vendar bode najbrž ta konvencija v zbornici zavrnjena, ker bode proti njej poleg vseh opozicijskih poslancev glasovalo še kakih štiri in dvajset vladnih privržencev.

V ponedeljek bila je v Parizu Garibaldijeva slavnost, katere so se udeležili vsi francoski častilci Garibaldija, zlasti njegovi bivši vojaki. Svečanost, pri kateri so bili tudi italijanski konzul Negri in francoski radikalni poslanci imela je značaj pobratenja mej Francozi in Italijani. Došlo je več telegramov iz raznih krajev Francije in Italije. — Novi Pariški municipalni svet izvolil je Mathéja predsednikom. V odbor so se izvolili samo radikalci.

V sredo se je sešel švicarski zvezni svet. Narodni svet izvolil je Favona predsednikom, Stössla podpredsednikom. Oba izvoljena sta radikalca. Stanovski svet je pa izvolil Birmanna iz centra predsednikom in klerikalca Wirza podpredsednikom.

Nemški cesar je neki že pritril, da bode cesarjevič naslednik predsedoval ponovljenemu državnemu svetu, Bismarck ga pa nadomestoval. — Na binkoštni ponedeljek je več delavcev razgrajalo pred stanovanjem Bismarckovim v Friedrichruhe, in žandarmerija jih je morala z orožjem razgnati. Nekaj jih je ranjenih, več so jih pa dejali v zapor.

Adresna komisija španske zbornice je izdelala načrt adrese, s katere se bode odgovorilo na prestolni govor. Adresa omenja predpravo zbornice, izjaviti svobodno svoje mnenje o trgovskih pogodbah in potrebo reformovati narodno brambo. — Na Kubi neki misli španska vlada upeljati resne reforme.

Pogajanja mej Francijo in Anglijo zaradi egiptovske konference so se nekaj ustavila, nekateri časopisi so že poročali, da so se pretrgala, kar se pa oficijalno zanikuje. Misli se, da sicer bo konferenca, pa pozneje, kakor se je poročalo. Nek di-

mi bo! Zakaj pa ne oblečeš dušegrejké na Godunova, sem jaz mari slabši od njega? „Kako te pa hočem nagraditi, Teodorček?“ — Imenuj me za okolničnega, da se mi ljudje ne bodo rogali v oči! „Ne, rekel je, za okolničnega te ne morem narediti; ti si moj razveseljemalec, a Godunov je moj svetovalec, tebi gre denar, a njemu čast. Ker so te Dorogomilci imenovali Teodoro, upisal bodem vso Dorogomilsko slobodo v mojo domačo last.“ Lej, kaka tolažba! Od kar smo ostavili Moskvo, ni bilo nikake zabave! Vedno smo se postili in molili. Iz dolgega časa sprosil sem si odpust in odšel sem na svoj dom, pa tudi tam sem se hitro navelčal. Zmiraj tudi ne moreš loviti zajcev in prepelice! Nehoté sem se razveselil, ko je prišla vest o Tatarjih. A dobro smo jih naklestili, za Boga dobro! Dovolj plena bomo pripeljali v Moskvo! Pa bi že bil kmalu pozabil na plen! Ali ti rad streljaš z lokom, knez?

— A kaj vprašaš?

— Tako. Po obedu privežemo Tatarja na kakih sto korakov: in skušali bomo, kdo ga prvi zadene v srce.

Odkritosrčen obraz Serebrjanega se je zmrčil.

— Ne, — rekel je, — v privezane jaz ne streljam.

— No, ga pa pustimo bežati, kdo ga bode prvi podrl v begu.

— Tudi tega jaz ne storim, pa tudi tebi ne pustim! Tukaj, slava Bogu, ni Aleksandrovska sloboda.

— Ne pustiš? — zakričal je Basmanov, in oči so se mu z nova zabliskale, pa najbrž se mu ni zdelo umestno spreti se s knezom, hitro se je zopet pomiril, in rekel je veselo: — Oh, knez! Mari ne vidiš, da se šalim s teboj! Tudi meni so se že bolj pristudili slobodski običaji, kakor tebi! Mari ti misliš, da sem jaz prijatelj z Grjaznim, Vjazemskim ali Maljuto? Za Boga svetega, vsi so mi, kakor trn v peti! Čuj, knez, — nadaljeval je prilizeno, — ali veš kaj? Pusti, da se jaz prvi vrnem v slobodo in poprosim za tebe milostljivega carja, ako ti prideš zopet v milost, bodeš lahko ti meni storil kako uslugo. Treba bo samo včasih kaj carju pošepetati, sprva čez Vjazemskega, potom čez Maljuto, in druge, in kmalu bodeš videl, da bova ostala sama v obližji

carja. Jaz že vem, kaj mu je treba povedati o kom, ali bolje je, da zve od strani. Te bodem že naučil, kako govoriti, in še hvaležen mi bodeš za to!

Zoperno je postajalo Serebrjanemu vpricho Basmanovega. Hrabrost tega človeka in pol povedano kesanje njegovega prejšnjega nesramnega življenja, sti mu bili po godu. Mislil je že, da se je Basmanov res šalil pred njim, ali pa iz nevolje obrekoval samega sebe, pa poslednji predlog je jasno pokazal, da se ne šali, in začel se mu je zopet gnjusiti.

— Nu, — rekel je Basmanov, zvito gledajoč mu v oči, — ali nečeš z menoj deliti carske milosti? Kaj molčiš, knez? Ali mi ne veruješ?

— Teodor Aleksejevič, — rekel je Serebrjani, prizadevajoč skriti svojo nevoljo in biti uljudnejši k gospodarju, kateri ga je gostil, — Teodor Aleksejevič, vedi to je, kar si si zmisli, to je . . . kako bi ti rekel? vedi to je . . .

— Kaj? — vprašal je Basmanov.

— To je grdo delo! — izgovoril je Serebrjani in mislil, da je zmehčavni glas, tudi olepšal svoj izraz.

(Dalje prih.)

plomat, ki dobro pozna egiptovske razmere, se je izrekel, da si v Evropi niti misliti ne moremo, kako so Egipčani nevoljni na slabo angleško gospodarstvo na Nilu. Še celo podkralj, ki se ima za vse zahvaliti Angležem, želi hitro spremeno sedanjega položaja.

Dopisi.

Iz Ljutomera 3. junija. [Izv. dop.] Na binkoštni ponedeljek smo slišali menda prvokrat v našem kraju v domačem slovenskem jeziku govoriti domačina-veščaka o prevažnem predmetu: o konjegovodu in svinjereji. Imenovani dan ob 9. uri predpoludne je na širnem, prostornem vrtu znane gostilne g. Vavpotiča, kjer se je zbralo na stotine kmetov in posestnikov iz tukajšnjega okraja jako temeljito in poučljivo govoril gospod Jelovšek, živinozdravnik v Neumarktu na Gorenještajerskem. — Posebno je opominjal živinorejce, naj skrbé za dobro plemo, za čisto in zdravo krmo bodi si v hlevu, bodi si na paši, za snažne, zračne in prostorne hleve, naj se živina in konji ne privezujejo, temveč naj se jim da več prostosti — sploh naj se živinorejec otrese starih škodljivih navad in se poprime umne živinorejce.

Pazljivo so poslušali navzočni lepe nauke in gospod Kukovec se je kot okrajni načelnik v imenu celega okraja in vseh poslušalcev zahvalil gospodu živinozdravniku Jelovšku za njegov trud. — Nehoté se pa mora misliti, naj bi se skrbelo na merodajnem mestu za to, da bi prišel g. Jelovšek, rodom Slovenec, iz nemškega Neumarkta kot živinozdravnik na Slovensko, na njegovo mesto pa jeden nemških, če tudi spretnih živinozdravnikov, ki so nameščeni na Slovenskem in ne znajo slovenski gororiti.

Iz Istre 31. maja. [Izv. dop.] Žalostne razmere v Istri so sploh znane; dolgo smo Slovani v Istri spali mučno spanje-zatiranega. Uzrok temu je bilo samooblastno, jednostransko delovanje gospodujočih Lahov. Vremena Slovanov se bodo zjasnila tudi v Istri, da se otresejo tujega jarma, da bodo sami gospodarji v lastni hiši, da si bodo sami stvarjali zakone, koji ne bodo zatirali, ampak pospeševali na rodni razvoj in blagostanje.

O sedanjih, posebno šolskih zakonih v Istri smemo reči, da so v marsičem naše narodnosti škodljivi; narodno naše šolstvo v Istri sploh je bila in je v večini še gotovo na najnižji stopinji v Avstriji. Zakoni in izvrševalci istih to določujejo.

Da bi se tem nedostatkom v okom prišla in sploh v boljši razvoj narodnega šolstva, ustanovilo se je pred nekaj leti v Dolini „Slovensko učiteljsko društvo za Koperski okraj“. To je prav in jedino narodno učiteljsko društvo v Istri in njega ustanovitelji zaslužijo tem večjo čast.

Naj opišem na kratko istega društva občni zbor od 29. maja, ki se je vršil v Klanci, lepej vasi, blizu istrske železnice. — Ob 9. uri zbralo se je najmanj 100 učiteljev, kateri so se udeležili sv. maše, ko jo je bral gosp. kanonik Jan iz Doline. Po maši je bilo zborovanje v Klanskej šoli, kjer je bilo zbranih tudi nekoliko učencev. Ker je predsednik gosp. A. Bunc radi nemilega dogodka izostal, prične zborovanje podpredsednik gosp. A. Vertovec iz Doline ter pozdravi pričujoče tovariše, čast. gospoda kanonika Jana in kaplana Šveta kot prijatelja in podpornika šolstva sploh in ostale odlične osebe iz Klanca, koj so zborovanje počastili z navzočnostjo.

Na to prične praktičen pouk z učenci gosp. Grahli, učitelj v Klanci. Obravnaval je slovnico. Pouku sledila je obširna kritika, katere se je udeležila večina društvenikov.

Kdor se zanima za boljši napredek, dober razvoj in uspešno delovanje narodnega šolstva, bode pač vedel, da dobro poučevanje v ljudski šoli je jako težavno. To je v splošnem, kako pa je le v Istri, kjer se za nadaljo praktično izobraževanje in zboljšanje pouka ne stori niti zakonitih korakov? Vsakdo ve, kakošne veljave so vsakoletne okrajne in krajne učiteljske konference, a to ve le malo, kdo, da v Istri teh ni! Zakaj ne? „Denar je svetovni gospodar“, pravi prislovica in naši deželni gospodarji se na nje sklicujejo, rekoč: Denarja nemamo, da bi plačevali učiteljem dijete, da bi dohajali k konferencam! Lep izgovor: vsaj je dober, če je tudi lipov.

Nam pa se urivajo nekatere misli, ki neso naši laškim deželnim gospodarjem po godu. Ker so

misli „zollfrei“, le dokler ostanejo misli, a ne več potem, ko bi jih izrazili, zato raje molčimo, da bi ne bil „Slov. Narod“ zopet zaplenjen, kakor takrat, ko smo izustili vprašanje — je li Istra v Avstriji? — To vprašanje bi morali ponoviti tudi gledé našega šolstva, a ker vemo, da bi ostal naš glas le „glas upijočega v puščavi“, da bi ne prodrli gluhih ušes, molčimo, dokler se naše razmere vsaj nekoliko ne zboljšajo. Ko zadobimo kaj več besede v našem deželnem zboru, bomo že jako ziniti, da se tudi narodno šolstvo — polaga narodnemu napredku — obrne na pravi pot.

Dokler so take razmere, ima učiteljsko društvo tem več vrednost, kajti ona skuša nadomestiti, kar šolske oblasti ne zanemarijo. Le tako naprej!

Iz tajnikovega poročila smo zvedeli o pridnem delovanju odborov, da je isti imel več sej, da je odposlal, pri lanskem občnem zboru vzprejeti prošnji, c. kr. okr. šolsk. sveta v Koper ter tudi rešitev istih. Ker ste bili prošnji važni, naj povem, kako ste se rešili.

Prvo, o preustrojitvi krajnih šolskih svetov na podlagi obstoječih neugodnih zakonov, šolski svet v Kopru ni uslišal, ker je neugodni zakon še neugodnejše tolmačil. Ostalo je vse pri starem, le nekaj več stroškov se bo naložilo ubogemu kmetovalcu na preobloženo rame, kajti pomnožiti se imajo udje kraj. šol. svetu!!!

Mnogo se je še govorilo o šolskih svetih, kateri težko pričakujejo umnih preustrojevalcev, koje bodo zadobili v slovanskih deželnih poslancih, kedar zadobijo isti v našem zboru potrebne moči. Do tedaj pa ostane vse pri starem in — mirna Bosna!

O drugej prošnji, da bi se prepovedal škodljiv ptičji lov, ni prišla rešitev, le županstva so dobila zopet ukaz, da naj pazijo na ptičje lovce. No, s tem smo baš tam, kjer smo bili poprej! Mestni laški pohajalci — ptičarji bodo še vedno na stotine ptičev polovili ter jih brez skrbi po mestih prodajati smeli.

Gospod Anžlovar nam je marsikaj povedal o lanskem zboru slovenskih učiteljev v Ljubljani, kamor ga je poslalo naše društvo kot svojega zastopnika.

Ugodnemu blagajnikovemu poročilu sledila je volitev treh pregledovalcev računov, a tej razni referati.

Gospod V. Preložnik nam je obširno, temeljito narisal pot „kako naj učitelj napreduje na podlagi svojega naobraženja.“ Referat je bil vzprejet s srčno zahvalo.

Ker neso dosedanja pravila v marsičem ugajala, poročal je g. A. Vertovec o spremembah društvenih pravil, o katerih se je že odbor posvetoval ter jih predlagal občnemu zboru, ki je nekatere vzprejel, druge pa preuvažil. Tudi pri tej, kakor pri vseh točkah, pokazalo se je, da se društveniki za društvo zanimajo in sicer ne le domači, ampak tudi zunanji, tako da se utegne s časom razširiti delovanje tudi na druge okraje. Bog daj! Važni sti posebno dve spremembi.

Društvo namreč ustanovlja si društveno knjižnico, ki šteje že lepo število knjig — največ darovanih; tako si bo učiteljstvo preskrbelo dalje duševne hrane.

Društvo skrbelo bode odslej tudi za lepo petje ter si ustanovilo pevski zbor, kateremu je gosp. Valentič začasni vodja. Pri raznih prilikah se je pogrešalo ubranega petja; tej pomanjkljivosti boče se v okom priti.

Da bode to imelo dobrih nasledkov tudi v narodnem oziru, mi pritrdi vsakdo, kajti ubrano, lepo petje blaži srce, navdušuje poslušalce za vse lepo in dobro in ravno pravega narodnega vzbujenja in navdušenja primanjkuje Slovanom v Istri, da ne morejo priti do naravne iz zakonite veljave.

Po volitvi društvenega vodstva, pri kojem je ostalo skoro vse pri starem, končalo je zborovanje, šli so k obedu, ker do pol treh se človek naveliča s praznim želodcem razpravljati tudi najlepše zadeve. — Pri skupnem obedu, katerega sta se udeležila tudi oba duhovna gospoda, vrstile so se razne napitnice ter pesen za pesnjo do večera, ko je prišel čas, da smo se razšli.

Pri zborovanju, kakor po tem vladala je mej društveniki najlepša sloga, kakeršna je med tovariši potrebna; ta se je splošno poudarjala, a tudi skupnemu zloznemu delovanju med učiteljstvom in duhovščino je napil vili domoljub č. gosp. kanonik Jan, s katerim se strinja mislim, da vsak razumen in za napredek vnet učitelj.

Ta dan ostane nam dolgo v lepem spominu in učiteljskemu društvu želim, da bi še mnogo taci zborovanj doživelo sebi v slavo, a slovenskemu narodu v korist!

M.

Domače stvari.

— (Protest) proti sklepom hranilnice kranjske objavili smo včeraj ter izrekli nado, da pride od drugod še mnogo taci protestov. Da bodo ti protesti imeli več upliva, bi kazalo, da bi se neposredno pošiljali c. kr. vladi.

— („Matica Slovenska“.) Včeraj izstopil je dosedanj tajnik g. Orešec. Tajništvo vodi odsle začasno g. prof. Senekovič. Odbor ima prihodnjo sredo v 11. dan t. m. popoldne ob 5. uri sejo, pri kateri se bode razen drugih nujnih zadev tudi obravnavalo in sklepalo o izdaji in tisku letošnjih društvenih knjig. Izdal se bode „Letopis“ in gosp. Glowackega „Flora“.

— (Koncentrovanje „per nazaj“.) Gosp. profesor Šuklje zagrozil se je bil, da bode na gosp. dra. Ivana Tavčarja „poslano“, priobčeno v našem listu, odgovarjal pred porotniki. Res je bil uložil tožbo. A stvar menda ni bila povsem „koscher“, kajti pred par dnevi je gosp. Šuklje to tožbo brezpogojno umaknil.

— („Slovenskemu pevskemu društvu na Ptuiju“) pristopil je gosp. Božidar Raič kot ustanovnik, gosp. dr. Vošnjak kot podpirajoč član z letnim doneskom 5 gld.

— (Zmirom najnovejši!) Nemški uradni list prinaša v današnji številki listek „Das rothe Band“, katerega je bil še le nedavno ponatisnil po Tržaškem listu. So pač pozabljeni bralci uradnega nemškega lista!

— (Trnovski in Krakovski ribiči) uložili so pri c. kr. kmetijski družbi prošnjo, naj bi centralni odbor posredoval pri c. kr. deželni vladi, da ista naroči kranjskemu ribiškemu društvu, da prihodnje leto z državno podporo izlezene mlade postvri spusti v Ljubljano, Savo in Ižo.

— (Zlata poroka) bode v 10. dan t. m. v Trnovski cerkvi v Ljubljani. Zlatoženina sta: Jože Vidmar, posestnik na Barji in Marija Verbančičeva z Brezja, Dobrovske fare, ki sta bila pred 50 leti v 12. dan maja na Dobrovi poročena. 7 otrok, večinoma oženjenih, je že živih.

— (Ura na stolpu Ljubljanskega rotovža) le malokdaj kaže pravi čas in jako neredno bje. Kaj, ko bi se namesto, da se plačuje možu, ki jo hodi popravljat in navijat vsak dan, 36 gld. na leto, kupila nova ura, ki bi k večjemu stala 300 gld. in kazala pravilno?

— (Kmetijska predavanja.) Potovalni učitelj za Primorsko, gosp. Kramar, bode predaval: 12. t. m. v Hrušici, 15. t. m. v Jelšanah, 29. t. m. v Pasjivasi (Dekanah).

— (Slovenske posojilnice.) Posojilnica Mariborska imela je meseca maja 26.693 gld. 78 kr. dohodkov, 22.679 gld. 3 kr. izdatkov, tedaj 49.372 gld. 81 kr. prometa. Posojilnica Ljubljanske okolice znižala je obresti na 6% za hranilne uloge na 4 1/2%. — Celjska posojilnica jemlje od novih posojil 6%, a obrestuje hranilne uloge po 5%.

— (Idrijska Čitalnica) napravi v nedeljo 8. t. m. pri ugodnem vremenu izlet v Cirkno. Deležniki izleta zbirajo se v Čitalnici, od koder se odpeljejo točno o pol 1 uri popoldne. Ako bi bilo vreme neugodno, se izlet preloži na prihodnjo nedeljo 15. t. m. K obilni udeležbi vabi najljubnejše odbor.

— (420 zatožencev.) V torek 3. t. m. pričela se je v Varaždinu obravnavati proti osobam, ki so se udeležile lanske jesen izgredev v Bednji, Visnjici, Traškočanu in Voči. Zatoženi jih je 420 osob, mej njimi 42 žensk, 70 oseb je v preiskovalnem zaporu. Zaradi prevelikega števila zatožencev, prišlo jih je prvi dan samo 181 na vrsto.

— (Razpisane učiteljske službe.) Na 4 razrednici v Postojini tretje mesto s 500 gld. — in Vipavi drugo mesto s 500 gld. in četrto mesto s 400 gld.; — v Trnovem drugo mesto s 500 gld. — Na Ubelskem, v Dolenjem Zemonu, v Planini, na Razdrtem in v Lozicah mesto s po 400 gld. na leto. Prošnje do konca julija t. l. na c. kr. šol. svet v Postojini.

— (Popravek.) V včerajšnji številki našega lista v domači stvari „Tisoč goldinarjev ukrađenih“, je po pomoti Velikonočni mesto Binkoštni ponedeljek.

Od zdravnikov mnogokrat priporočano. S svojim prebavilnostjo pospešujočim uplivom se prístni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, ki se uporabljajo proti bolečinam v želodci in spodnjem delu trupla. Cena škatteljci z uporabljenim navodom 1 gld. Po poštne povzetji razpošilja jih vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. (690—6)

Tujci:

dne 5. junija.

Pri **Stonu**: Goleš, Bleiweiss z Dunaja. — Bömcheš iz Krškega.

Pri **Maltéi**: Milap z Dunaja. — Retter iz Gorice. — Hartinger z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

3. junija: Antonija Krašovic, šivilja, 21 let, Rožne ulice št. 13, za Caries.

4. junija: Reza Marinko, postreščekova hči, 20 mes., Soteska št. 8, za božastjo. — Josip Radkovič, delavec, zdaj kaznenec, 39 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Janez Potočnik, pek in hišni posestnik, 37 let, Sv. Petra cesta št. 5, za jetiko. — Neža Perše, delavka, 34 let, Sv. Petra cesta št. 3, za jetiko.

5. junija: Martin Podbevšek, delavec, 52 let, Hauptmanca št. 11, za jetiko. — Janez Kilar, kaplan, 40 let, Kolzijska cesta št. 1, za vnetjem možganske kožice.

V deželnej bolnici:

2. junija: Jera Fojkar, delavka, 23 let, za jetiko. — Marija Bedina, delavka, 20 let, za oslabiljenjem moči. — Janez Margon, gostač, 64 let, za Apoplexia cerebri.

4. junija: Matevž Ropert, gostač, 73 let, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. junija	7. zjutraj	728-34 mm.	+13-8°C	sl. szh.	obl.	32-80 mm.
	2. pop.	731-73 mm.	+16-8°C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	732-99 mm.	+12-8°C	sl. jvz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +14-5°, za 3-3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 6. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna ren a	80 gld. 45	kr.
Srebrna renta	81	30
Zlata ren	102	10
5% marena renta	95	75
Akcije narodne banke	859	—
Kreditne akcije	309	10
London	122	05
Srebro	—	—
Napol.	9	67 1/2
C. kr. cekini	5	77
Nemške marke	59	60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	75

Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	169 gld.	10	kr.
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	102	70	—	—
Ogrska zlata renta 6%	91	75	—	—
" papirna renta 5%	88	65	—	—
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104	50	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	50	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	25	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	—	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	175	50	—
Rudolfove srečke	10	19	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	112	25	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	—	—	—

Prodajalnica

na jako dobrem mestu, v katerej se sedaj nahaja galanterijska trgovina, odda se o **Sv. Mihaelu** po ceni

v najem.

Več se izve v komptoiru **Krisperja & Urbanca**, pod Trančo št. 2. (378—1)

Št. 9430. (371—2)

Košnja v najem!

V ponedeljek 9. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senožetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za 1884. leto kósoma oddajala v najem.

Obljubljena najemščina ni pri dražbi, ampak kakor pretekla leta v jeseni pri mestnej blagajni uplačati.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senožetih v Lattermannovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 28. dan maja 1884.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 5. dan julija.
Parnik „Germania“, 4200 „ v 20. „
Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 290 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalni agent. (379—1)

„JURI S PUŠO“

šaljiv list s podobami,

izhaja v Trstu dvakrat na mesec ter stane do konca leta 1 gld. 50 kr.

Naročnina naj se pošilja (366—2)

Ivan Dolinar-ju, tiskarna Amati, Trst.

C. k. privilegij za izboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jaz,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (113—15)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadlih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenju zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahru**, v Trstu **Peter Slovic**, via Sanità 13; v Gorici lekar **C. Cristoffoletti**; v Reki lekar **C. Šilhavy**; v Celju **Fd. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Rovinju lekar **G. Tromba**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sloparija! (333—4)

5000

1 (788—44)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Tiskarja na ročni stroj

za navadna dela takoj vsprejme **Ed. Prettenhofer**, v Gradci, Realschulgasse 8.

BUDIMSKA RÁKÓCZY grenócia,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsansky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča.

Dobiva se po vseh lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod, vedno na novo natočena. Prosi se, da se zahteva izrečno **Budimska Rákóczy**. (240—17)

Lastniki bratje Loser v Budapešti.

Vozne liste in kverte s firmo „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Ces. kralj. najvišje priznanje.

Zlata kolajna Pariz 1878. — Zlata kolajna Amsterdam 1883.

Častni diplom:

Radgona 1877. — Fürstenfeld 1878. — Gradec 1880. — Trst 1882.

Kopališče Gleichenberg,

na Štajerskem.

Jedno vozno uro od postaje Feldbach ogrske zapadne železnice.

Začetek sezije s 1. majem.

Alkalično-murijatične in železne-kislone, inhalacije smrečevja in razpršene vrelečve slanice, veliki respiracijski aparat, jeklene, studenčne in kopeli smrekovih bocek, mrzla kopanja in hidropatična zdravila, kozje mleko, gorko kravje mleko v posebno zato zgrajenej zdravilnici z mlekom. Podnebje: stanovitno in zmerno vlažno toplo. Višočina nad morjem: 300 metrov.

Stanovana, mineralne vode in vozovi naročajo se pri vodstvu **Gleichenberških kopeli**. (232—6)

Mark 500.000 v najsrečnejšem slučaju.

Velika, od Hamburgske države garantovana denarna loterija se je jako ljubila zaradi mnogobrojnosti dobitkov, ki se bodo izžrebali, in zaradi največje mogoče garancije za točno izplačilo dobitkov. To po določenih načrta vodi posebna v to postavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država. V malo mesecih se od prvega do sedmega razreda izmje 100.000 srečk jih gotovo izžreba 50.000 z dobitki. Mej temi se nahaja glavni dobiček za event. 500.000 mark, specijelno pa:

1 premija	à mark 300.000	26 dobitkov	à mark 10.000
1 dobiček	à " 200.000	56 "	à " 5.000
2 dobitka	à " 100.000	106 "	à " 3.000
1 dobiček	à " 90.000	253 "	à " 2.000
1 "	à " 80.000	6 "	à " 1.500
2 dobitka	à " 70.000	515 "	à " 1.000
1 dobiček	à " 60.000	1036 "	à " 500
2 dobitka	à " 50.000	29020 "	à " 145
1 dobiček	à " 30.000	19463 dobitkov	à mark 200,
5 dobitkov	à " 20.000	150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.	
3 dobitki	à " 15.000		

Od teh dobitkov se jih izžreba v prvem razredu 4000, v skupnem znesku 157.000 mark. Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark in poraste v drugem razredu na 60.000 mark, v tretjem na 70.000 mark, v četrtem na 80.000 mark, v petem na 90.000 mark, v šestem na 100.000 mark, v sedmem pa na event. 500.000, specijelno pa na mark 300.000, 200.000 itd. itd. Za prvo žrebanje velja

cela originalna srečka gld. 3.50,
pol originalne srečke „ 1.75,
četrt originalne srečke „ —.90.

Proti pošiljavi zneska v bankovcih, po poštne nakaznici ali v poštinih markah se nam došla naročila hitro izvrše. Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom in ob jednem uradni načrt, iz katerega se izvje vse podrobnejše, kakor razdelitev dobitkov, dan žrebanja in uloge posameznih razredov. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno listino dobitkov, katera ima državni grb in jasno navaja dobitke in številke, katere so dobile. Dobitki so izplačujemo po načrtu točno pod državno garancijo. Na zahtevanje smo pripravljeni že naprej poslati uradni načrt, in izjavljamo, da srečke, katere ne ugajajo, naz j vzamem, ako se nam ob pravem času pred žrebanjem vrnejo, in za nje dobljeni znesek takoj vrnemo. Ker dobimo za te srečke vsak dan mnogo naročil, prosimo, da bomo mogli izvršiti vsa naročila, kakor hitro je mogoče, vsekako pa

pred 11. junijem 1884

direktno naročiti se.

(327—10)

Valentin & Co. v Hamburgu.

Žrebanje I. razreda bode po načrtu 11. in 12. junija 1884.

Sreča in slučaj igrata pogostem veliko rolo v človeškem življenju in vsak naj jima pusti jedne duri odprte, če se to dá na tako solidni in pripravi način doseči, kakor tukaj.

Našo glavno kolekto je že dolgo posebno obiskovala sreča in mi pazili smo vedno na interese naših cenjenih naročevalcev.

Vsak naš naročnik ima to prednost, da neposredno dobi originalne srečke brez posredovanja manjših prodajalcev. Vsak dobi tedaj v najkrajšem času po žrebanji listino dobitkov, ne da bi jo zahteval, poleg te pa še originalne srečke vselej po v načrtu nastavljenih cenah brez vsakega povišanja.